

MEGÁLLAPODÁS**az Európai Unió és a Norvég Királyság között a hozzáadottérték-adó területén a közigazgatási együttműködésről, a csalás elleni küzdelemről és a követelések behajtásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ (a továbbiakban: Unió)

és

A NORVÉG KIRÁLYSÁG (a továbbiakban: Norvégia),

a továbbiakban e megállapodás alkalmazásában: a Felek,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy biztosítsák a hozzáadottérték-adó pontos meghatározását, megállapítását és beszedését, valamint a héakövetelések behajtását, elkerüljék a kettős adóztatást és az adózás elmaradását, továbbá fellépjenek a héacsalásokkal szemben,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a határokon átnyúló héacsalás és héaelkerülés elleni fellépés szorosabb együttműködést kíván meg az e téren alkalmazandó jogszabályok végrehajtásában illetékes hatóságok között,

FELISMERVE, hogy a határokon átnyúló héacsalást és héaelkerülést egyedi módszerei és mechanizmusai megkülönböztetik a más típusú adócsalásoktól, ezért az ellenük való fellépés a közigazgatási együttműködés terén egyedi jogi eszközöket igényel, különösen a kölcsönös információcsere tekintetében,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy az e megállapodásban rögzített korlátozások figyelembevételével megerősítsék az Eurofisc hálózat szerepét a határokon átnyúló héacsalások elleni fellépéshez kapcsolódó célzott információk cseréjében,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a Szerződő Feleknek alkalmazniuk kell a bizalmas információkra és a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően, ideértve az Eurofisc keretében folytatott tevékenységeket is,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a távközlési szolgáltatások, a műsorszolgáltatások és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások után fizetendő héa megfelelő alkalmazásának megállapítása kizárólag nemzetközi együttműködés keretében valósítható meg,

TEKINTETTEL ARRA, hogy az Unió és Norvégia egymással szomszédosak, dinamikus kereskedelmi partnerek, továbbá egyaránt részes felei az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásnak (a továbbiakban: EGT-megállapodás), melynek célja a szerződő felek közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok folyamatos és kiegyensúlyozott erősítése, egyenlő versenyfeltételek és azonos szabályok betartása mellett, egy egységes Európai Gazdasági Térség létrehozása érdekében,

FELISMERVE, hogy jóllehet az adóügyek nem tartoznak az EGT-megállapodás hatálya alá, a héa hatékonyabb alkalmazását és behajtását célzó együttműködés az Uniónak és Norvégiának egyaránt érdekében áll,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. CÍM**ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK****1. cikk****Célkitűzés**

E megállapodás célja az Unió tagállamai és Norvégia közötti közigazgatási együttműködés kereteinek megállapítása, amelyek lehetővé teszik a héára vonatkozó jogszabályok alkalmazásáért felelős hatóságok számára a kölcsönös segítségnyújtást e jogszabályok betartatása és a héa bevételek védelme érdekében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

2. cikk

Hatály

1. Ez a megállapodás az együttműködés szabályait és eljárásait állapítja meg a következők tekintetében:
 - a) a héa helyes megállapításához, a héa helyes alkalmazásának ellenőrzéséhez és a héacsalás elleni küzdelemhez szükséges információk átadása;
 - b) a következők behajtása:
 - i. a héából eredő követelések;
 - ii. az i. pontban említett követelésekkel összefüggő, a héa kivetése vagy azzal kapcsolatos közigazgatási vizsgálatok végrehajtása tekintetében illetékes közigazgatási hatóság által megállapított, vagy az említett közigazgatási hatóságok kérésére közigazgatási vagy bírói testület által megerősített közigazgatási szankció, bírság, díj és pótdíj;
 - iii. az i. és az ii. pontban említett követelésekhez kapcsolódó kamatok és költségek.
2. Ez a megállapodás nem érinti a hozzáadottérték-adó területén az uniós tagállamok között folytatott közigazgatási és csalás elleni együttműködésre, valamint az adókövetelések behajtásához kapcsolódó segítségnyújtásra vonatkozó szabályok alkalmazását.
3. Ez a megállapodás nem érinti a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok alkalmazását.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

- a) „héa”: az Unió tekintetében a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti, Norvégia tekintetében a hozzáadottérték-adóról szóló, 2009. június 19-i 58. számú norvég törvény szerinti hozzáadottérték-adó;
- b) „részes állam”: az Unió valamely tagállama vagy Norvégia;
- c) „részes államok”: az Unió tagállamai és Norvégia;
- d) „harmadik ország”: az Unió tagállamain és Norvégián kívüli egyéb ország;
- e) „illetékes hatóság”: a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóság;
- f) „központi kapcsolattartó iroda”: a 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően kijelölt hivatal, amely a II., illetve a III. cím alkalmazása tekintetében a kapcsolattartás fő felelőse;
- g) „kapcsolattartó szerv”: a központi kapcsolattartó irodától eltérő más olyan, a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően kijelölt hivatal, amely a II. vagy a III. cím keretében kölcsönös segítségnyújtási megkereséseket küld vagy fogad;
- h) „illetékes tisztviselő”: a 4. cikk (4) bekezdésének megfelelően kijelölt olyan tisztviselő, aki a II. cím keretében közvetlen információcsere lefolytatására felhatalmazással rendelkezik;
- i) „megkereső hatóság” (a II. címmel összefüggésben): központi kapcsolattartó iroda, kapcsolattartó szerv vagy bármely olyan illetékes tisztviselő, amely vagy aki egy illetékes hatóság nevében a II. cím szerinti segítségnyújtás iránti megkeresést küld;
- j) „megkereső hatóság” (a III. címmel összefüggésben): egy részes állam központi kapcsolattartó irodája vagy kapcsolattartó szerve, amely a III. cím szerinti segítségnyújtás iránti megkeresést küld;
- k) „megkeresett hatóság”: a központi kapcsolattartó iroda, a kapcsolattartó szerv vagy – a II. cím szerinti együttműködés esetében – az illetékes tisztviselő, amely vagy aki egy megkereső hatóságtól segítségnyújtás iránti megkeresést fogad;
- l) „személy”:
 - i. természetes személy;
 - ii. jogi személy;
 - iii. a hatályos jogszabályok alapján jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás); vagy
 - iv. bármilyen jellegű vagy formájú, jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli egyéb jogi konstrukció, amely héaköteles ügyleteket folytat vagy a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett követelések megfizetésére kötelezett;

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

- m) „vegyes bizottság”: az e megállapodás megfelelő működésének és végrehajtásának biztosításáért felelős, a 41. cikk szerinti bizottság;
- n) „közigazgatási vizsgálat”: feladataik ellátása során az államok által végzett minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és egyéb cselekvés, amelynek célja a héára vonatkozó szabályozás megfelelő alkalmazásának biztosítása;
- o) „önkéntes információcsere”: információ előzetes megkeresés nélküli, nem szisztematikus közlése egy másik állammal bármely időpontban;
- p) „automatikus információcsere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli szisztematikus közlése egy másik állammal;
- q) „egyidejű ellenőrzés”: egy vagy több, egymással kapcsolatban álló adóalany adókötelezettségének összehangolt ellenőrzése legalább két olyan részes állam szervezésében, amelyek közös vagy egymást kiegészítő érdekekkel rendelkeznek;
- r) „elektronikus úton”: adatok elektronikus eszközök segítségével történő feldolgozása, a digitális tömörítést is beleértve, és tárolása vezetékves vagy rádióon történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;
- s) „CCN/CSI-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) és a közös rendszerinterfészen (CSI) alapuló, az adózás területén illetékes hatóságok között megvalósuló teljeskörű elektronikus úton történő információtovábbítás biztosítása érdekében az Unió által kifejlesztett közös felület;
- t) „távközlési szolgáltatások, rádiós és televíziós műsorszolgáltatások és elektronikus úton nyújtott szolgáltatások”: a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet⁽¹⁾ 6a., 6b. és 7. cikkében meghatározott szolgáltatások.

4. cikk

Szervezet

1. Minden részes állam kijelöli az e megállapodás alkalmazásáért felelős illetékes hatóságot.
2. Minden részes állam kijelöl:
 - a) egy központi kapcsolattartó irodát, amelynek fő felelőssége e megállapodás II. címének alkalmazása, valamint
 - b) egy központi kapcsolattartó irodát, amelynek fő felelőssége e megállapodás III. címének alkalmazása.
3. Minden illetékes hatóság közvetlenül vagy felhatalmazás útján kijelölhet:
 - a) az e megállapodás II. címe keretében közvetlen információcserére felhatalmazott kapcsolattartó szerveket;
 - b) az e megállapodás III. címe keretében a konkrét területi vagy tevékenységi hatáskörükhöz kapcsolódóan kölcsönös segítségnyújtási megkereséseket küldő vagy fogadó kapcsolattartó szerveket.
4. Minden illetékes hatóság közvetlenül vagy felhatalmazás útján kijelölheti azokat az illetékes tisztviselőket, akik e megállapodás II. címe alapján közvetlen információcserét folytathatnak.
5. A központi kapcsolattartó irodák naprakészen tartják a kapcsolattartó szervek és illetékes tisztviselők jegyzékét, és biztosítják, hogy az a többi központi kapcsolattartó iroda számára hozzáférhető legyen.
6. Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő segítségnyújtás iránti megkeresést küld vagy fogad, tájékoztatja erről a központi kapcsolattartó irodáját.
7. Amennyiben a központi kapcsolattartó iroda, a kapcsolattartó szerv vagy az illetékes tisztviselő az illetékességén túlmenő cselekvést igénylő segítségnyújtási megkeresést kap, annak átvétele után a megkeresést haladéktalanul továbbítja az illetékes központi kapcsolattartó irodához vagy illetékes kapcsolattartó szervezethez, és erről értesíti a megkereső hatóságot. Ilyen esetben a 8. cikkben megállapított határidő a kérelemnek az illetékes központi kapcsolattartó iroda vagy illetékes kapcsolattartó szerv részére történő továbbítását követő napon veszi kezdetét.
8. Minden részes állam értesíti az Európai Bizottságot az e megállapodás alkalmazása céljából kijelölt illetékes hatóságról a megállapodás aláírását követő egy hónapon belül, illetve haladéktalanul értesítést küld bármely, ez utóbbit érintő változásról. Az Európai Bizottság naprakészen tartja az illetékes hatóságok jegyzékét, és azt a vegyes bizottság rendelkezésére bocsátja.

⁽¹⁾ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

5. cikk

Szolgáltatói megállapodás

A kommunikációs és információcsere-rendszerek működtetése érdekében nyújtandó szolgáltatások műszaki minőségét és mennyiségét garantáló szolgáltatói megállapodást a vegyes bizottság által előírt eljárásnak megfelelően kell létrehozni.

6. cikk

Bizalmas információk és a személyes adatok védelme

1. A részes államok által e megállapodás keretében megszerzett minden információt bizalmasan kell kezelni és ugyanolyan módon kell védeni, mint az adott állam által a nemzeti jog keretében megszerzett információkat, valamint – a személyes adatok védelme érdekében szükséges mértékben – a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel, valamint azon biztosítékokkal összhangban, amelyeket az információt szolgáltató állam határozhat meg a saját nemzeti jogszabályaiban előírtak szerint.

2. Ezeket az információkat a héára vonatkozó jogszabályok alkalmazásában illetékes személyek vagy hatóságok (köztük bíróságok és közigazgatási vagy felügyeleti szervek) részére lehet kiadni, a héa összegének pontos megállapítása, illetve végrehajtásának alkalmazása céljára, ideértve a héakövetelésekkel kapcsolatos behajtási vagy biztosítási intézkedéseket.

3. Az (1) bekezdésben említett információk felhasználhatók továbbá egyéb adónemek és kötelező társadalombiztosítási járulékok megállapításához és behajtásához is, ideértve a ezek végrehajtását is. Ha az átadott információ felfedi vagy segít bizonyítani az adózási jogszabályok megsértését, közigazgatási vagy büntetőjogi szankciók kiszabására is felhasználható. Az információt kizárólag a (2) bekezdésben felsorolt személyek és hatóságok használhatják fel, és kizárólag az e bekezdés mondataiban meghatározott célokra. A jogosultak az információkat nyilvános bírósági eljárásokban vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

4. Az (1) és a (2) bekezdés ellenére az információt szolgáltató állam indokolással alátámasztott megkeresés alapján engedélyezi az információk a 2. cikk (1) bekezdésében említett céloktól eltérő célra történő felhasználását az információt átvevő állam részére, amennyiben az információt nyújtó állam jogszabályai alapján az információt hasonló célokra fel lehet használni. A megkeresett hatóság egy hónapon belül köteles helyt adni az ilyen kérésnek vagy elutasítani azt.

5. Azon jelentések, nyilatkozatok és egyéb dokumentumok vagy ezek hitelesített másolatai vagy kivonatai, amelyek az e megállapodásban előírt segítségnyújtás során kerültek valamely részes állam birtokába, az adott államban ugyanúgy bizonyítékként használhatók fel, mint az állam más hatóságai által kiállított hasonló dokumentumok.

6. Az egyik részes állam által a másik államnak átadott információkat az utóbbi abban az esetben továbbíthatja egy másik részes államnak, ha azon állam illetékes hatósága, amelytől az információ származik, előzetesen beleegyezett az adatközlésbe. Az információt eredetileg nyújtó állam az információt megosztani kívánó állam értesítésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül kifogást emelhet az információmegosztással szemben.

7. A részes államok az e megállapodás alapján birtokukba jutott információkat a következő feltételek betartása mellett oszthatják meg harmadik országokkal:

- a) az információ átadására az átadó államnak a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelv 25. cikkét átültető nemzeti jogszabálya az irányadó, különös tekintettel az adatoknak az érintett harmadik országban biztosított megfelelő szintű védelmére;
- b) azon illetékes hatóság, amelytől az információ származik, beleegyezett ebbe az adatközlésbe;
- c) az információkat átadó állam és az adott harmadik ország között fennálló segítségnyújtási megállapodások megengedik ezt az adatközlést.

8. Amennyiben az egyik részes állam információkat kap harmadik országtól, megoszthatja azt a többi részes állammal, feltéve, hogy az adott harmadik országgal fennálló segítségnyújtási megállapodások ezt megengedik.

9. A részes államok haladéktalanul értesítik a többi érintett államot az adatok bizalmas kezelésében vagy a személyes adatokra vonatkozó garanciák terén tapasztalt bármely jogsértésről, illetve az ennek nyomán hozott szankciókról és korrekciós intézkedésekről.

10. Az Európai Bizottság Biztonsági Akkreditációs Hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információkhoz csak a CCN/CSI működtetéséhez és fejlesztéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá.

II. CÍM

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS A CSALÁS ELLENI KÜZDELEM

1. FEJEZET

Megkeresés alapján folytatott információcsere

7. cikk

Információcsere és közigazgatási vizsgálatok

1. A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság az egyes esetekre vonatkozóan átadja a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett információkat.
2. Az (1) bekezdésben említett információátadás céljából a megkeresett hatóság gondoskodik az említett információk megszerzéséhez szükséges közigazgatási vizsgálatok elvégzéséről.
3. Az (1) bekezdésben említett megkeresés magában foglalhat közigazgatási vizsgálat iránti, indokolással ellátott megkeresést. Amennyiben a megkeresett hatóság a közigazgatási vizsgálatot szükségtelennek találja, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.
4. Amennyiben a megkeresett hatóság megtagadja az arra vonatkozó közigazgatási vizsgálatot, hogy egy adóalany milyen összegeket vallott be a melléklet szerinti olyan termékértékesítéssel vagy szolgáltatásnyújtással kapcsolatban, amelyet a megkeresett hatóság szerinti államban letelepedett és a megkereső hatóság székhelye szerinti államban adófizetésre kötelezett adóalany teljesített, ennek ellenére köteles tájékoztatni a megkereső hatóságot az adóalany által a megelőző két év során a megkereső hatóság szerinti tagállamban teljesített valamennyi releváns termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás időpontjáról és értékéről.
5. A kért információ megszerzése, illetve a kért közigazgatási vizsgálat lefolytatása céljából a megkeresett hatóság vagy a közigazgatási hatóság, amelyhez a megkereső hatóság fordult, úgy jár el, mintha az eljárást saját feladatai ellátása során vagy saját állama valamely más hatóságának megkeresésére folytatná le.
6. A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság az összes, birtokában lévő vagy megszerzett, az ügyre vonatkozó információt, valamint a közigazgatási vizsgálat eredményeit jelentések, nyilatkozatok és egyéb dokumentumok vagy ezek hitelesített másolatainak vagy kivonatainak formájában továbbítja a megkereső hatóságnak.
7. Eredeti dokumentumok átadására csak akkor kerülhet sor, ha ez nem ellentétes a megkeresett hatóság államának hatályos rendelkezéseivel.

8. cikk

Az információszolgáltatás határideje

1. A megkeresett hatóság a 7. cikkben említett információt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb három hónappal a megkeresés kézhezvételének időpontját követően átadja. Amennyiben azonban a kért információ már a megkeresett hatóság rendelkezésére áll, az említett határidő egy hónap.
2. Bizonyos különleges kategóriákba tartozó esetekben a megkeresett és a megkereső hatóság az (1) bekezdésben megállapított határidőktől eltérő határidőkben is megállapodhat.
3. Amennyiben a megkeresett hatóság a megkeresésnek az (1) és a (2) bekezdésben említett határidő végéig nem tud eleget tenni, haladéktalanul írásban közli a megkereső hatósággal ennek az okát, valamint a válasz várható időpontját.

2. FEJEZET

Előzetes megkeresés nélküli információcsere

9. cikk

Az információcserék típusai

Az előzetes megkeresés nélküli információcsere kétféle típusú lehet: a 10. cikk szerinti önkéntes információcsere, illetve a 11. cikk szerinti automatikus információcsere.

10. cikk

Önkéntes információcsere

Bármely részes állam illetékes hatósága előzetes megkeresés nélkül továbbítja valamely másik részes állam illetékes hatóságának a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, birtokában lévő és a 11. cikk szerinti, automatikus információcsere keretében nem továbbított információkat, a következő esetekben:

- a) az adóztatásra a rendeltetési államban kerül sor, és a rendeltetési állam ellenőrzési rendszerének hatékony működéséhez szükség van a származási állam által szolgáltatott információra;
- b) valamely állam okkal feltételezi, hogy a másik államban a héára vonatkozó szabályozást megsértették vagy feltehetőleg megsértették;
- c) a másik államban az adóbevétel-kiesés veszélye áll fenn.

11. cikk

Automatikus információcsere

1. Az automatikus információcsere tárgyát képező információkategóriákat a 41. cikk alapján létrehozott vegyes bizottság határozza meg.
2. A részes államok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett egy vagy több információkategória vonatkozásában nem vesznek részt az automatikus információcsereben, amennyiben az információcsere érdekében folytatandó adatgyűjtés a héaköteles személyekre nézve új kötelezettségek előírását tenné szükségessé, vagy az adott államra aránytalanul nagy adminisztratív terhet róna.
3. A részes államok írásban tájékoztatják a vegyes bizottságot az előző bekezdés alapján meghozott döntéseikről.

3. FEJEZET

Egyéb együttműködési formák

12. cikk

Kézbesítés iránti megkeresés

1. A megkereső hatóság kérésére, a megkeresett hatóság államának a hasonló okiratokkal kapcsolatos kézbesítésre vonatkozó szabályaival összhangban a megkeresett hatóság kézbesíti a címzettnek a megkereső hatóságoktól származó, a héával kapcsolatos jogszabályoknak a megkereső hatóság állama területén történő alkalmazásával összefüggő valamennyi okiratot és határozatot.
2. A kézbesítés iránti megkeresés tartalmazza a kézbesítendő okirat vagy határozat tárgyát, a név és cím megjelölését, valamint bármilyen egyéb, a címzett azonosítására vonatkozó releváns adatot.
3. A megkeresett hatóság a kézbesítés eredményéről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot, különösen arról az időpontról, amikor a címzett részére a határozatot vagy okiratot kézbesítette.

13. cikk

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

1. A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján és az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkeresett hatóság engedélyezheti, hogy a megkereső hatóság felhatalmazott tisztviselői a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti információcsere céljából jelen legyenek a megkeresett hatóság hivatalaiban, illetőleg bármilyen olyan helyen, ahol e hatóságok tevékenységüket végzik. Amennyiben a kért információt olyan dokumentum tartalmazza, amelyhez a megkeresett hatóság tisztviselői hozzáférhetnek, úgy a megkereső hatóság tisztviselői másolatot kapnak arról.

2. A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján és az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkeresett hatóság engedélyezheti, hogy a megkereső hatóság felhatalmazott tisztviselői a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti információcsere céljából jelen legyenek a megkeresett hatóság államának területén elvégzett közigazgatási vizsgálatok során. Az ilyen közigazgatási vizsgálatokat kizárólag a megkeresett hatóság tisztviselői végezhetik. A megkereső hatóság tisztviselői a megkeresett hatóság tisztviselőinek ellenőrzési jogkörét nem gyakorolhatják. Ugyanakkor beléphetnek ugyanazokba a helyiségekbe, és hozzáférhetnek ugyanazokhoz a dokumentumokhoz, mint a megkeresett hatóság tisztviselői, de csak a megkeresett hatóság tisztviselőinek a közvetítésével és kizárólag a folyamatban lévő közigazgatási vizsgálat céljából.

3. A megkereső hatóságot képviselő, az (1) és a (2) bekezdés szerinti célból egy másik részes államban tartózkodó tisztviselőknek bármikor fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

14. cikk

Egyidejű ellenőrzések

1. A részes államok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy egyidejű ellenőrzéseket végezzenek minden olyan esetben, amikor véleményük szerint az ilyen ellenőrzés hatékonyabb, mint ha csak egyetlen államban kerülne sor ellenőrzésre.

2. A részes állam önállóan határozza meg, hogy mely adóalanyokat szándékozik egyidejű ellenőrzésre javasolni. Ezen állam illetékes hatósága értesíti a többi érintett állam illetékes hatóságait azon esetekről, amelyeket egyidejű ellenőrzésre javasol. Döntését, amennyire csak lehetséges, a döntés alapjául szolgáló információ közlésével indokolja. Meghatározza azon időszakot, amelyben célszerű az ellenőrzést elvégezni.

3. Amennyiben egy illetékes hatóság egyidejű ellenőrzésre vonatkozó javaslatot kap, fő szabály szerint a javaslat kézhezvételétől számított két héten, de minden esetben legfeljebb egy hónapon belül megerősíti egyetértését vagy közli indokolással ellátott elutasítását a másik illetékes hatósággal.

4. Minden érintett illetékes hatóság kijelöl egy képviselőt, aki felelős az ellenőrzési műveletet felügyeletéért és összehangolásáért.

4. FEJEZET

Eurofisc

15. cikk

Norvégia részvétele az Eurofisc hálózatban

1. A héacsalás elleni küzdelem terén folytatott többoldalú együttműködés elősegítése és megkönnyítése érdekében Norvégia felkérést kap, hogy az e fejezetben lefektetett feltételek mellett vegyen részt a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010/EU tanácsi rendelet⁽¹⁾ X. fejezete által létrehozott, Eurofisc elnevezésű hálózatban.

2. Norvégia Eurofisc hálózatban való részvétele nem teszi lehetővé a valamely részes állam illetékes hatósága által kinevezett Eurofisc-kapcsolattartó számára, hogy hozzáférjen a másik részes állam adatbázisaihoz.

16. cikk

Eurofisc-kapcsolattartók

1. Norvégia illetékes hatósága kinevez legalább egy Eurofisc-kapcsolattartót, aki az Eurofisc azon tevékenységi területeire vonatkozó információcseréért felelős, amelyekben Norvégia is részt vesz.

2. Az Eurofisc-kapcsolattartóknak a 4. cikk (4) bekezdése szerinti illetékes tisztviselőknek kell lenniük. Az Eurofisc-kapcsolattartók kizárólag a saját nemzeti hatóságuk felé tartoznak elszámolással.

3. Norvégia Eurofisc-kapcsolattartói nem nevezhetők ki az egyes tevékenységi területek koordinátorának, sem pedig az Eurofisc elnökének, és nem vehetnek részt az Eurofisc eljárási szabályzatában előírt szavazási eljárásokban.

⁽¹⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és a csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

5. FEJEZET

Általános rendelkezések

17. cikk

Az információcserét szabályozó feltételek

1. A megkeresett hatóság a megkereső hatóságnak a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett információt, illetve a 12. cikk szerinti kézbesítési segítségnyújtást a következő feltétellel szolgáltatja:
 - a) a megkereső hatóság megkereséseinek száma és jellege nem ró aránytalanul nagy adminisztratív terhet a megkeresett hatóságra;
 - b) a megkereső hatóság már kimerítette azon szokásos információforrásokat, amelyeket a kívánt cél elérésének veszélyeztetése nélkül, az adott körülmények között a kért információ megszerzéséhez felhasználhatott volna.
2. Ez a megállapodás nem kötelez egy adott esettel kapcsolatban vizsgálatok elvégzésére vagy információ szolgáltatására, ha azon állam jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata, amelynek szolgáltatnia kellene az információt, nem jogosítja fel az adott államot az ilyen vizsgálatok végrehajtására, illetve az ilyen információk az adott állam saját céljára történő beszerzésére vagy hasznosítására.
3. A megkeresett hatóság megtagadhatja az információ szolgáltatását, amennyiben a megkereső hatóság jogi okokból nem tud hasonló jellegű adatokat szolgáltatni. A megkeresett hatóság elutasító döntésének indokairól tájékoztatja a vegyes bizottságot.
4. Az információszolgáltatás megtagadható, amennyiben az üzleti, ipari vagy szakmai titok, kereskedelmi folyamat vagy olyan információ felfedéséhez vezet, amelynek nyilvánosságra kerülése sérti a közrendet.
5. A (2), (3) és (4) bekezdést semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé teszi egy megkeresett hatóság számára az információszolgáltatás kizárólag olyan alapon történő megtagadását, hogy az adott információ egy bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott vagy ügynökként, illetve vagyongazdálkodóként fellépő személy birtokában van, vagy jogi személyben meglévő tulajdoni érdekeltségre vonatkozik.
6. A megkeresett hatóság közli a megkereső hatósággal azon okokat, amelyek alapján a segítségnyújtás iránti megkeresést elutasította.

18. cikk

Visszajelzés

Amennyiben valamely illetékes hatóság a 7. vagy a 10. cikk alapján információt ad át, felkérheti az információt kapó illetékes hatóságot, hogy arról adjon visszajelzést. Ilyen felkérés esetén az információt átvevő illetékes hatóság, a saját államában alkalmazandó, az adótitokra és az adatvédelemre vonatkozó szabályok sérelme nélkül, a lehető leghamarabb megküldi a visszajelzést, amennyiben ez nem jelent számára aránytalanul nagy adminisztratív terhet.

19. cikk

Nyelv

A segítségnyújtási megkeresések, köztük a kézbesítési megkeresések, illetve az azokhoz csatolt dokumentumok a megkereső és a megkeresett hatóság között egyeztetett nyelven készülnek.

20. cikk

Statisztikai adatok

A Felek minden év június 30-ig elektronikus úton megküldik a vegyes bizottság részére az e cím alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat tartalmazó jegyzéket.

21. cikk

Formanyomtatványok és kommunikációs eszközök

1. Minden, a 7., 10., 11., 12. és 18. cikk alapján történő adatközlésre, valamint a 20. cikk szerinti statisztikai adatok továbbítására a 41. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett formanyomtatványokat kell használni.

2. A formanyomtatványokat lehetőség szerint elektronikus úton kell benyújtani.
3. Amennyiben a megkeresést nem teljes egészében az elektronikus rendszereken keresztül nyújtották be, a megkeresett hatóság elektronikus úton haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételt követő öt munkanapon belül megerősíti a megkeresés kézhezvételét.
4. Amennyiben valamely hatóság olyan megkeresést vagy információt kap, amelynek nem ő a címzettje, erről elektronikus úton haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételt követő öt munkanapon belül üzenetben értesíti a megkeresés, illetve az információ küldőjét.

III. CÍM

BEHAJTÁSRA IRÁNYULÓ SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

1. FEJEZET

Információcsere

22. cikk

Információkérés

1. A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság minden olyan információt biztosít, amely a megkereső hatóság számára a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett követeléseinek behajtása során fontos lehet.

Az említett információk biztosítása céljából a megkeresett hatóság intézkedik azon közigazgatási vizsgálatok végrehajtásáról, amelyekre az információk megszerzése érdekében szükség van.

2. A megkeresett hatóság nem köteles olyan információt szolgáltatni:
 - a) amelyet saját hatáskörében felmerülő hasonló követelések behajtásának céljából nem tudna megszerezni;
 - b) amely kereskedelmi, ipari vagy szakmai titkokat fedne fel;
 - c) amelynek feltárása sérthetné a megkeresett hatóság államának biztonságát vagy veszélyeztethetné annak közrendjét.
3. A (2) bekezdést semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé teszi egy megkeresett hatóság számára az információszolgáltatás kizárólag olyan alapon történő megtagadását, hogy az adott információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyonkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy jogi személyben meglévő tulajdoni érdekeltségre vonatkozik.
4. A megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az információkérés elutasításának okáról.

23. cikk

Előzetes megkeresés nélküli információcsere

Ha az adó- vagy díj- vagy illeték-visszatérítés egy, a megállapodás hatálya alá eső másik államban letelepedett vagy ott tartózkodási hellyel rendelkező személyt érint, az az állam, amely a visszatérítést végzi, tájékoztathatja a letelepedés helye vagy a tartózkodási hely szerinti államot a folyamatban lévő visszatérítésről.

24. cikk

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

1. A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban, a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők az e címbe előírt kölcsönös segítségnyújtás előmozdítása céljából:
 - a) jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett állam tisztviselői tevékenységüket végzik;

- b) jelen lehetnek a megkeresett állam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál;
- c) illetve segíthetik a megkeresett állam illetékes tisztviselőit a megkeresett államban folyó bírósági eljárás során.

2. Amennyiben azt a megkeresett állam hatályos jogszabályai lehetővé teszik, az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodásban előírható, hogy a megkereső hatóság tisztviselői magánszemélyeket hallgathatnak meg, és nyilvántartást vizsgálhatnak meg.

3. A megkereső hatóság által felhatalmazott azon tisztviselőknél, akik élnek az (1) és (2) bekezdésben említett lehetőséggel, bármikor fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

2. FEJEZET

Dokumentumok kézbesítéséhez nyújtott segítség

25. cikk

A követelésekkel kapcsolatos egyes dokumentumok kézbesítésére vonatkozó megkeresés

1. A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérésére valamennyi olyan dokumentumot – ideértve a bírósági természetűeket is – kézbesít a címzettnek, amely a megkereső hatóság államából származik, és valamely, a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett követelésre vagy annak behajtására vonatkozik.

A kézbesítési megkereséshez egységes formanyomtatványt kell mellékelni, amely legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) a címzett neve és címe, valamint az azonosítását szolgáló más lényeges adat;
 - b) a kézbesítés célja és a végrehajtására előírt határidő;
 - c) a mellékelt dokumentum bemutatása, valamint az érintett követelés jellege és összege;
 - d) név, cím és egyéb elérhetőség az alábbiak tekintetében:
 - i. a mellékelt dokumentum tekintetében illetékes hivatal; valamint, ha ettől eltérő,
 - ii. az a hivatal, ahol a kézbesített dokumentumra vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető.
2. A megkereső hatóság csak akkor folyomodik az e cikk szerinti kézbesítési megkereséshez, ha nem áll módjában a saját államában az érintett dokumentum kézbesítésére vonatkozó szabályok szerinti kézbesítés, vagy ha az ilyen értesítés aránytalan nehézségekbe ütközne.

3. A megkeresett hatóság haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot a megkeresés nyomán a kézbesítés érdekében tett intézkedésekről és különösen a dokumentum címzett részére történő kézbesítésének dátumáról.

26. cikk

A kézbesítés módja

1. A megkeresett hatóság gondoskodik arról, hogy a megkeresett államban az alkalmazandó nemzeti törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően hajtsák végre a kézbesítést.

2. Az (1) bekezdés nem érinti a megkereső állam illetékes hatósága által az említett állam hatályos jogszabályaival összhangban végrehajtott kézbesítés bármely más formáját.

A megkereső államban található illetékes hatóság ajánlott levélben vagy elektronikus úton közvetlenül kézbesíthet bármely dokumentumot egy másik olyan állam területén tartózkodó személynek, amelynek területén ez a megállapodás alkalmazandó.

3. FEJEZET

Behajtási vagy biztosítási intézkedések

27. cikk

Behajtási megkeresés

1. A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság behajtja a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező okirat tárgyát képező követeléseket.
2. Amint a behajtási megkeresés alapjául szolgáló üggyel kapcsolatos bármilyen releváns információ a megkereső hatóság tudomására jut, továbbítja azt a megkeresett hatóság részére.

28. cikk

A behajtási megkeresésre vonatkozó feltételek

1. A megkereső hatóság nem élhet behajtási megkereséssel abban az esetben és addig, amennyiben és amíg a követelés és/vagy a végrehajtást engedélyező okirat ellen a megkereső hatóság államában jogorvoslati eljárás van folyamatban, kivéve azokat az eseteket, amelyekre a 31. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.
2. Mielőtt a megkereső hatóság behajtási megkereséssel él, alkalmazni kell a megkereső hatóság államában rendelkezésre álló megfelelő behajtási eljárásokat, az alábbi esetek kivételével:
 - a) amennyiben nyilvánvaló, hogy az adott államban nem létezik a behajtást lehetővé tévő vagy az említett eljárások nem eredményezik a követelés teljes kifizetését, és a megkereső hatóságnak konkrét tudomása van arról, hogy az érintett személy a megkeresett hatóság államában vagyonnal rendelkezik;
 - b) amennyiben ezen eljárásoknak a megkereső hatóság államában való alkalmazása aránytalan nehézségeket okozna.

29. cikk

A megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező okirat és egyéb kísérő dokumentumok

1. A behajtási megkereséshez csatolni kell a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező, egységes okiratot.

Ez a végrehajtást engedélyező, egységes okirat tartalmazza a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező eredeti okirat tartalmának lényeges elemeit, és a megkeresett hatóság államában a behajtási és a biztosítási intézkedések kizárólagos alapját képezi. A megkeresett állam nem követelheti az okiratot hitelesítő, kiegészítő vagy helyettesítő további okmányt.

A végrehajtást engedélyező, egységes okirat legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) a végrehajtást engedélyező eredeti okirat azonosítása szempontjából szükséges információk, a követelés leírása, amely tartalmazza a követelés jellegét, azt az időszakot, amelyre a követelés vonatkozik, a végrehajtási eljárás szempontjából jelentős bármilyen dátumot, a követelés összegét és annak különböző összetevőit, így a főkövetelést és a felhalmozódott kamatot stb.;
 - b) az adós neve, valamint az azonosítását szolgáló más lényeges adatok;
 - c) név, cím és egyéb elérhetőség az alábbiak tekintetében:
 - i. a követelés megállapításáért felelős hivatal; valamint, amennyiben ettől eltér,
 - ii. az a hivatal, ahol a követeléssel vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető.
2. A követelés behajtására irányuló megkereséshez csatolható a megkereső hatóság államában a követeléssel kapcsolatban kiállított egyéb dokumentum is.

30. cikk

A behajtási megkeresés teljesítése

1. Ha ez a megállapodás másképp nem rendelkezik, a megkeresett hatóság államában történő behajtás céljából bármely behajtási megkeresés tárgyát képező követelést úgy kell kezelni, mintha az az adott állam követelése lenne. A megkeresett hatóság az adott államnak az azonos követelésekre alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései értelmében ráruházott hatáskör és eljárások keretében jár el, kivéve, ha ez a megállapodás másként rendelkezik.

A megkeresett hatóság állama nem köteles a behajtás iránt megkeresés tárgyát képező követeléseknek ugyanolyan elsőbbséget biztosítani, mint amelyet a megkeresett hatóság államában felmerülő hasonló követelések élveznek, kivéve, ha a Felek erről másként állapodnak meg, vagy ha az érintett állam jogszabályai másként rendelkeznek. Ha egy részes állam a megállapodás végrehajtása során elsőbbséget biztosít egy másik állam követeléseinek, akkor nem tagadhatja meg, hogy a többi uniós tagállam azonos vagy hasonló követeléseinek azonos feltételekkel ugyanolyan elsőbbséget biztosítson.

A megkeresett hatóság állama a követelést saját pénznemében hajtja be.

2. A megkeresett hatóság kellő gondossággal tájékoztatja a megkereső hatóságot a behajtási megkeresés alapján tett bármely intézkedésről.

3. A megkeresett hatóság a behajtási megkeresés kézhezvételének időpontjától számítva késedelmi kamatot számít fel, a saját követeléseire alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban.

4. Amennyiben az alkalmazandó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések lehetővé teszik, a megkeresett hatóság halasztott fizetést vagy részletfizetést engedélyezhet az adós részére, és ezért kamatot számíthat fel. E döntéséről tájékoztatja a megkereső hatóságot.

5. A 37. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a megkeresett hatóság átutalja a megkereső hatóságnak a követelés behajtott összegét, valamint az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett kamatot.

31. cikk

Vitarendezés

1. A követeléssel, a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti okirattal vagy a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező egységes okirattal, valamint a megkereső hatósága általi kézbesítés érvényességével kapcsolatos viták a megkereső hatóság államában működő illetékes szervek hatáskörébe tartoznak. Amennyiben a behajtási eljárás során a követelésre, a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti okiratra vagy a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező egységes okiratra vonatkozóan valamely érdekelt fél jogorvoslati kérelmet terjeszt elő, a megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell az érintett felet arról, hogy az érintett félnek az ügyet a megkereső hatóság államának illetékes hatósága elé kell terjesztenie, az adott államban hatályos jogszabályokkal összhangban.

2. A megkeresett hatóság államában tett végrehajtási intézkedésekkel vagy a megkeresett állam hatósága általi kézbesítés érvényességével kapcsolatos vitákat – a szóban forgó állam jogszabályainak és rendelkezéseinek megfelelően – a megkeresett állam illetékes szerve elé kell terjesztenie.

3. Amennyiben sor kerül az (1) bekezdésben említett jogorvoslati kérelem beterjesztésére, a megkereső hatóságnak tájékoztatnia kell erről a megkeresett hatóságot, és jeleznie kell a követelés nem vitatott mértékét.

4. Amint a megkeresett hatóság a megkereső hatóságtól vagy az érdekelt féltől megkapta a (3) bekezdésben említett információkat, a követelés azon részét illetően, amelyre a jogorvoslati kérelem vonatkozik, fel kell függesztenie a végrehajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, kivéve, ha a megkereső hatóság az e bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően másként kéri.

A megkereső hatóság kérésére, illetve amennyiben a megkeresett hatóság ezt szükségesnek tartja, továbbá a 33. cikk sérelme nélkül, a megkeresett hatóság biztosítási intézkedéseket tehet a követelés behajtásának biztosítása érdekében, amennyiben az alkalmazandó törvények és rendeletek ezt lehetővé teszik.

A megkereső hatóság az államában hatályos törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően felkérheti a megkeresett hatóságot azon követelés vagy a követelés azon részének behajtására, amelyre vonatkozóan jogorvoslati kérelmet terjesztettek elő, amennyiben a megkeresett hatóság államának hatályos törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata ezt lehetővé teszi. Ezeket a megkereséseket meg kell indokolni. Amennyiben a jogvita kimenetele a későbbiekben az adós számára kedvező, a megkereső hatóság felelős a behajtott összegek visszatérítéséért, valamint az esetleges kártérítéséért, a megkeresett hatóság államában hatályos jogszabályok szerint.

Amennyiben a megkereső és a megkeresett állam illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetési eljárást kezdeményeznek, és az eljárás eredménye érintheti azon követelést, amellyel kapcsolatban a segítségnyújtást kérték, a behajtási intézkedéseket fel kell függeszteni vagy le kell állítani az eljárás befejezéséig, kivéve a csalás vagy fizetéseképtelenség miatti különösen sürgős eseteket. Ha a behajtási intézkedéseket felfüggesztik vagy leállítják, a második albekezdés alkalmazandó.

32. cikk

A behajtásra irányuló segítségnyújtási megkeresés módosítása vagy visszavonása

1. A megkereső hatóság – megjelölve a módosítás vagy a visszavonás indokát – haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett hatóságot a behajtási megkeresés későbbi módosításáról vagy a megkeresés visszavonásáról.
2. Ha a megkeresés módosítása a 31. cikk (1) bekezdésében említett illetékes szerv határozatának az eredménye, a megkereső hatóság továbbítja ezt a határozatot a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező, felülvizsgált egységes okirattal együtt. Ezt követően a megkeresett hatóság a további behajtási intézkedések során a felülvizsgált okirat alapján jár el.

A megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat alapján hozott behajtási vagy biztosítási intézkedések folytatódhatnak a felülvizsgált okiratnak megfelelően, kivéve, ha a megkeresés módosítására a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti okirat vagy a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat érvénytelensége miatt került sor.

A módosított okirat vonatkozásában a 29. és a 31. cikket alkalmazni kell.

33. cikk

Biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresés

1. Amennyiben hasonló helyzetben a megkereső hatóság államának jogszabályai és közigazgatási gyakorlata is lehetővé tesz biztosítási intézkedéseket, a megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság a saját államának nemzeti jogszabályai által lehetővé tett mértékben és közigazgatási gyakorlatával összhangban biztosítási intézkedéseket tesz a követelés behajtásának biztosítására, amennyiben a megkeresés időpontjában az adós vitatja a követelést vagy a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező okiratot, illetve ha a követelésre vonatkozóan még nem bocsátottak ki a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező okiratot.

A megkeresett hatóság államában végrehajtandó biztosítási intézkedésekre irányuló megkereséshez csatolni kell a megkereső hatóság államában végrehajtandó biztosítási intézkedések engedélyezése céljából kiállított, a kölcsönös segítségnyújtás tárgyát képező követelésre vonatkozó dokumentumot, amennyiben létezik ilyen. A megkeresett hatóság államában nem írhatnak elő az e dokumentumot hitelesítő, kiegészítő vagy helyettesítő további okmányt.

2. A biztosítási intézkedésekre irányuló megkereséshez csatolható egyéb, a követeléssel kapcsolatban kiállított dokumentum.

34. cikk

A biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresésekre vonatkozó szabályok

A 33. cikk teljesülése érdekében a 27. cikk (2) bekezdését, a 30. cikk (1) és (2) bekezdését, a 31. és a 32. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.

35. cikk

A megkeresett hatóság kötelezettségeinek korlátozása

1. A megkeresett hatóság nem köteles a 27–33. cikkben előírt segítségnyújtásra, ha a követelés behajtása – az adós helyzete miatt – a megkeresett hatóság államában komoly gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben hasonló hazai követelések esetében az említett állam hatályos törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata engedélyez ilyen kivételt.

2. A megkeresett hatóság nem köteles a 22. és a 24–33. cikkben előírt segítségnyújtásra, amennyiben a 22., 24., 25., 27. vagy 33. cikk szerinti eredeti segítségnyújtás iránti megkeresés olyan követelésekre vonatkozik, amelyek esetében a követelésnek a megkereső hatóság államában való esedékességi időpontja és a segítségnyújtás iránti eredeti megkeresés időpontja között több mint öt év telt el.

Olyan esetekben azonban, amikor a követeléssel vagy a megkereső hatóság államában végrehajtást engedélyező, eredeti okirattal összefüggésben jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, az ötéves időszak attól az időponttól számítandó, amikor a megkereső hatóság államában megállapítást nyer, hogy a követeléssel vagy a végrehajtást engedélyező okirattal összefüggésben további jogorvoslatnak nincs helye.

Olyan esetekben továbbá, amikor a megkereső hatóság államában halasztott fizetést vagy részletfizetést engedélyeznek, az ötéves időszak a teljes fizetési határidő lejártakor veszi kezdetét.

A megkeresett hatóság az ilyen esetekben ugyanakkor nem köteles segítségnyújtásra olyan követelések esetében, amelyek tekintetében a követelés esedékességének a megkereső hatóság államában érvényes időpontjától számítva több mint tíz év telt el.

3. A részes államokat nem lehet segítségnyújtásra kötelezni, ha az e megállapodás hatálya alá eső követelések összege, amelyek behajtásához a segítséget kérték, nem éri el az 1 500 EUR-t.

4. A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot a segítségnyújtás iránti megkeresés elutasításának okairól.

36. cikk

Az elévülési idővel kapcsolatos kérdések

1. Az elévülési időt érintő kérdésekre vonatkozóan kizárólag a megkereső hatóság államában hatályos jogszabályok az irányadók.

2. Az elévülési idő felfüggesztésével, megszakításával vagy meghosszabbításával kapcsolatban a megkeresett hatóság által vagy annak nevében a követelés behajtására irányuló segítségnyújtás iránti megkeresés alapján tett azon lépések, amelyek az elévülési idő tekintetében a megkeresett hatóság államában hatályos jog szerint felfüggesztő, megszakító vagy meghosszabbító hatással bírnak, a megkereső hatóság államában is ugyanilyen hatásúak, feltéve, hogy ennek megfelelő joghatás az utóbbi államban hatályos jog alapján is létezik.

Ha a megkeresett hatóság államában hatályos jog szerint az elévülési idő felfüggesztésére, megszakítására vagy meghosszabbítására nincs lehetőség, a megkeresett hatóság által vagy annak nevében a követelés behajtására irányulóan, a segítségnyújtás iránti megkeresés alapján tett lépések, amelyek – ha a megkereső hatóság által vagy annak nevében a saját államában tett lépések lennének – a megkereső hatóság államában hatályos jog alapján felfüggesztő, megszakító vagy meghosszabbító hatással lennének az elévülési időre, e hatást illetően úgy tekintendők, mintha ez utóbbi államban hajtották volna végre őket.

Az első és a második albekezdés nem érinti a megkereső hatóság államának azon jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzon, amelyek az említett államban hatályos jog alapján felfüggesztő, megszakító vagy meghosszabbító hatással vannak az elévülési időre.

3. A megkereső és a megkeresett hatóság tájékoztatja egymást azokról az intézkedésekről, amelyek megszakítják, felfüggesztik vagy meghosszabbítják az elévülési időt egy olyan követelés esetében, amelyre vonatkozóan behajtási vagy biztosítási intézkedéseket kértek, vagy amelyek ilyen hatással lehetnek.

37. cikk

Költségek

1. A megkeresett hatóság törekszik arra, hogy az érintett személytől – a 30. cikk (5) bekezdésében említett összegeken felül – behajtsa és visszatartsa a behajtással kapcsolatban részéről felmerült költségeket, saját állama jogszabályainak megfelelően.
2. A részes államok lemondanak az olyan költségek egymás számára történő megtérítésének igényéről, amelyek az e megállapodás értelmében egymásnak nyújtott kölcsönös segítség alapján merülnek fel.

Amennyiben azonban a behajtás különleges problémát okoz, nagyon magas költségekkel jár vagy a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel összefüggésbe hozható, a megkereső és a megkeresett hatóság az adott eseteknek megfelelő egyedi költségmegtérítési szabályokról állapodhat meg.

3. A (2) bekezdés ellenére a megkereső hatóság állama felelősséggel tartozik a megkeresett hatóság államának minden olyan költségért és veszteségért, amely megalapozatlannak ítélt intézkedések következményeként merül fel, amennyiben azok a követelés tárgyát vagy a megkereső hatóság által kiállított, végrehajtást és/vagy biztosítási intézkedéseket engedélyező okirat érvényességét érintik.

4. FEJEZET

A behajtásra irányuló segítségnyújtás iránti megkeresések valamennyi típusára irányadó általános szabályok

38. cikk

Nyelvhasználat

1. A segítségnyújtás iránti megkeresést, a kézbesítéshez alkalmazandó formanyomtatványt és a megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező egységes okiratot a megkeresett hatóság államának hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell továbbítani, vagy ilyen nyelvű fordítást kell hozzá mellékelni. Az a tény azonban, hogy az említett dokumentumok egyes részei nem az említett állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készültek, nem érinti érvényességüket vagy az eljárás érvényességét, amennyiben a kérdéses nyelvről az érintett államok egymás között megállapodtak.
2. Azok a dokumentumok, amelyeknek a 25. cikknek megfelelő kézbesítését kérték, a megkereső hatóság államának hivatalos nyelvén továbbíthatók a megkeresett hatóság részére.
3. Amennyiben a megkereséshez az (1) és a (2) bekezdésben említettektől eltérő dokumentumokat csatolnak, a megkeresett hatóság szükség esetén kérheti a megkereső hatóságtól ezeknek a dokumentumoknak a megkeresett hatóság államának hivatalos nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére, vagy bármely olyan más nyelvre történő lefordítását, amelyről az érintett államok megállapodtak.

39. cikk

Statisztikai adatok

A Felek minden év június 30-ig elektronikus úton megküldik a vegyes bizottság részére az e cím alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat tartalmazó jegyzéket.

40. cikk

Formanyomtatványok és kommunikációs eszközök

1. A 22. cikk (1) bekezdése szerinti információkérést, a 25. cikk (1) bekezdése szerinti kézbesítési megkeresést, a 27. cikk (1) bekezdése szerinti behajtási megkeresést, a 33. cikk (1) bekezdése szerinti biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresést, illetve a 39. cikk szerinti statisztikai adatközlést formanyomtatvány használatával, elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez műszaki okokból nem megvalósítható. Lehetőség szerint ezeket a formanyomtatványokat kell használni a megkereséssel kapcsolatos minden további kommunikáció során is.

A megkeresett hatóság államában végrehajtást engedélyező egységes okiratot, a megkereső hatóság államában biztosítási intézkedéseket engedélyező dokumentumot, valamint a 29. és a 33. cikkben említett egyéb dokumentumokat is elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez műszaki okokból nem megvalósítható.

Adott esetben a formanyomtatványokhoz jelentéseket, nyilatkozatokat és bármely más dokumentumot, vagy azok hitelesített másolatát vagy kivonatát lehet csatolni, amelyeket szintén elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez műszaki okokból nem megvalósítható.

Formanyomtatványokat és elektronikus úton történő kommunikációt lehet alkalmazni a 23. cikk alapján történő információcsere esetében is.

2. Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a tisztviselők által a 24. cikk szerinti, másik állam közigazgatási hivatalában való jelenlét vagy másik államban végzett közigazgatási vizsgálatban való részvétel során szerzett információkra és dokumentumokra.

3. A kapott információk vagy a segítségnyújtás iránti megkeresés teljesítése során tett intézkedések érvényességét nem befolyásolja, ha a kommunikációra nem elektronikus úton vagy nem a formanyomtatványok használatával kerül sor.

4. Az e megállapodás végrehajtása során alkalmazott elektronikus kommunikációs hálózatok és az e célból elfogadott formanyomtatványok a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti követelésektől eltérő egyéb követelések behajtásához nyújtott segítség esetében is felhasználhatók, amennyiben a közigazgatási együttműködésről az érintett államok között megkötött egyéb, jogilag kötelező érvényű kétoldalú vagy többoldalú eszközök lehetővé tesznek ilyen behajtási segítségnyújtást.

5. Mindaddig, amíg a vegyes bizottság nem fogad el részletes rendelkezéseket e cím végrehajtása céljából, az illetékes hatóságok a 2010/24/EU tanácsi irányelv⁽¹⁾ végrehajtására jelenleg elfogadott szabályokat alkalmazzák, a formanyomtatványokat is ideértve, melyekben a „tagállam” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az Norvégiát is magába foglalja.

Az előző albekezdés ellenére a megkeresett hatóság állama az euro pénznemet használja a behajtott összegeknek a megkereső hatóság részére történő átutalásához, kivéve amennyiben az érintett államok másként állapodnak meg. Azok a részes államok, amelyek hivatalos pénzneme az eurótól eltérő, megállapodnak Norvégiával a behajtott összegek átutalása során alkalmazott pénznemről, és erről értesítik a vegyes bizottságot.

IV. CÍM

VÉGREHAJTÁS ÉS ALKALMAZÁS

41. cikk

Vegyes bizottság

1. A Felek ezúton létrehoznak egy, a Felek képviselőiből álló vegyes bizottságot. A vegyes bizottság feladata biztosítani e megállapodás megfelelő működését és végrehajtását.

2. A vegyes bizottság ajánlásokat fogalmaz meg a megállapodás céljainak előmozdítása érdekében, illetve határozatokat fogad el a következő kérdésekben:

- a) a 11. cikkben előírt automatikus információcsere gyakorisága, gyakorlati feltételei és az automatikus információcsere tárgyát képező pontos adatkategóriák;
- b) az automatikus információcsere eredményeinek áttekintése az a) pont szerint meghatározott egyes adatkategóriák esetében annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen típusú információcserére csak abban az esetben kerüljön sor, amikor ez jelenti az információcsere leghatékonyabb módját;
- c) a 11. cikk szerinti információcserébe bevonandó új adatkategóriák meghatározása, ha az automatikus adatcsere jelenti a leghatékonyabb együttműködési módot;
- d) a 21. cikk (1) bekezdése és a 40. cikk (1) bekezdése szerinti adatközlésre szolgáló formanyomtatványok elfogadása;
- e) a CCN/CSI hálózaton és más eszközök révén átadandó információk meghatározása;
- f) a Norvégia által az európai információs rendszerekben való részvételből adódó költségek tekintetében az Unió általános költségvetésébe befizetendő pénzügyi hozzájárulás összegéről és a befizetés módjáról, a d) és az e) pontban említett határozatok figyelembevételével;
- g) végrehajtási szabályok elfogadása a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, illetve (3) bekezdésének b) pontjában említett központi kapcsolattartó irodák és kapcsolattartó szervek közötti kapcsolattartás gyakorlati aspektusairól;

⁽¹⁾ A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

- h) a központi kapcsolattartó irodák közötti kapcsolattartásra vonatkozó gyakorlatok kialakítása a 4. cikk (5) bekezdésének végrehajtása céljából;
 - i) a behajtandó összegek átváltásával és a behajtott összegek átutalásával kapcsolatos végrehajtási szabályok elfogadása;
 - j) az 5. cikkben említett szolgáltatási szerződés megkötéséhez kapcsolódó eljárás elfogadása;
 - k) az e megállapodásban szereplő, uniós és norvég jogszabályokra való hivatkozások módosítása.
3. A vegyes bizottság egyhangúlag hozza határozatait. A vegyes bizottság határozatai kötelezőek a Felekre nézve. A vegyes bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.
4. A vegyes bizottság legalább két évente egyszer ülésezik. Bármely fél kérheti egy ülés összehívását. A vegyes bizottság elnöki tisztjét a Felek felváltva töltik be. Az ülések időpontjáról, helyszínéről és napirendjéről a Felek közös megegyezéssel határoznak.
5. Amennyiben valamelyik fél felül kívánja vizsgálni a megállapodást, erre vonatkozó javaslatát a vegyes bizottság elé terjeszti, amely ajánlásokat fogalmaz meg a javaslatról, különösen a tárgyalások megkezdésére vonatkozóan, a Felek nemzetközi tárgyalási szabályainak megfelelően.

42. cikk

Vitarendezés

Az e megállapodás értelmezéséhez vagy alkalmazásához kapcsolódó bármely vitát a Felek a vegyes bizottságon belüli egyeztetés útján rendezik. A Felek a vita rendezése érdekében a vegyes bizottság rendelkezésére bocsátják az ügy alapos vizsgálatához szükséges, releváns információkat.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk

Területi hatály

Ezt a megállapodást egyrésztől Norvégiának a hozzáadottérték-adóról szóló 2009. június 19-i 58. sz. norvég törvény 1–2. cikkében meghatározott területén kell alkalmazni, másrésztől pedig azon a területen, amelyen az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés alkalmazandó, az említett Szerződésekben meghatározott feltételek mellett, a 2006/112/EK irányelv 6. cikkében említett területek kivételével.

44. cikk

Hatálybalépés, időtartam és megszűnés

1. Ezt a megállapodást a Feleknek saját belső jogi eljárásaiknak megfelelően jóvá kell hagyniuk.
2. Ez a megállapodás az attól az időponttól számított második hónap első napján lép hatályba, amikor a Felek értesítették egymást az (1) bekezdésben említett belső jogi eljárások befejezéséről.
3. E megállapodás határozatlan ideig érvényes. Bármely fél írásban értesítheti a másik felet a megállapodás megszüntetésére irányuló szándékáról. A megszűnés hat hónappal az értesítés napja után válik hatályossá.
4. Az e cikkben alapuló értesítéseket az Európai Unió esetében az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának, Norvégia esetében a norvég Külügyminisztériumnak kell küldeni.

45. cikk

Melléklet

E megállapodás melléklete annak szerves részét képezi.

46. cikk

Kapcsolat a részes államok közötti kétoldalú, illetve többoldalú megállapodásokkal és szerződésekkel

E megállapodás rendelkezései elsőbbséget élveznek minden, a héa területén a közigazgatási együttműködésről, a csalás elleni küzdelemről és a követelések behajtásáról az Unió tagállamai és Norvégia között létrejött, jogilag kötelező érvényű kétoldalú vagy többoldalú eszköz rendelkezéseivel szemben, amennyiben az utóbbi rendelkezések összeegyeztethetetlenek e megállapodás rendelkezéseivel.

47. cikk

Hiteles szövegváltozat

E megállapodás két-két eredeti példányban készült angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, horvát, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák, szlovén, valamint norvég nyelven; a szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

48. cikk

E megállapodás kiterjesztése az Unió új tagállamaira

Amennyiben egy új ország az Unió tagállamává válik, e megállapodásnak az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege az Unió és Norvégia közötti levélváltással válik hitelessé.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenhatalcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Għar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge
For Kongeriket Norge

MELLÉKLET

Azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások jegyzéke, amelyekre a 7. cikk (4) bekezdését alkalmazni kell:

1. elhanyagolható értékek behozatala (a 2009/132/EC tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 23. cikke);
2. ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás (a 2006/112/EK irányelv 47. cikke);
3. távközlési szolgáltatások, rádiós és televíziós műsorszolgáltatások és elektronikus úton nyújtott szolgáltatások (e megállapodás 3. cikkének t) pontja).

⁽¹⁾ A Tanács 2009/132/EK irányelve (2009. október 19.) a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának meghatározásáról bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében (HL L 292., 2009.11.10., 5. o.).